

	<h2 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h2> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 64 Πέμπτη 10ῃ Ἀπριλίου 2025</p> <p>Ἰλαρίωνος ὁσίου Ἡρωδίου Μάρτυρος (28ῃ Μαρτίου π. ἡμ.)</p>
-----------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή τῶν Βαΐων

Ἰωάννη κεφ. ιβ' 1-18

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαριάμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχων τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτὸ· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστίν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι'

αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον. Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ’ ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ’ αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ’ αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Μετάφραση

Ἐξὶ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴν Βηθανία, ὅπου ἦταν ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖο ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνο καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦταν μεταξὺ ἐκείνων πού ἦταν μαζί του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε πῆρε μία λίτρα γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπίτι γέμισε ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνα ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πὺ θὰ τὸν παρέδιδε: «Γιατὶ δὲν πουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρο γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν δόθηκε στοὺς φτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦταν κλέφτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖο καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πὺ ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς: «Ἄφησέ την· διὰ τὴν ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς φτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμὲ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν

ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦρθαν ὄχι μόνο γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ δοῦν τὸν Λάζαρο, τὸν ὁποῖο ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀποφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφευγαν καὶ πίστευαν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα πολὺς κόσμος ποὺ εἶχε ἔρθει στὴν ἑορτὴ, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα, πῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικες καὶ βγῆκαν πρὸς προὔπαντησή του καὶ ἔκραζαν: «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔρχεται στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς βρῆκε ἓνα μικρὸ ὄνο, καὶ κάθησε πάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένο «Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος σὲ ἓνα πουλάρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθητὲς του, ἀλλὰ ὅταν δοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦταν γραμμένα γι' αὐτὸν καὶ ὅτι αὐτὰ τοῦ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος ποὺ ἦταν μαζί του ἔδινε μαρτυρία ὅτι φώναξε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος, διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Φιλιπησίους Παύλου ἐπιστολὴ κεφ. δ' 4-9

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπικεκῆς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ

ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκιά σας ἅς γίνει γνωστὴ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἅς γίνονται γνωστὰ τὰ αἰτήματά σας στὸν Θεὸ διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ποὺ ξεπερνᾷ κάθε σκέψη, θὰ φρουρήσει τὶς καρδιές σας καὶ τὶς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα εἶναι σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαπητά, ὅσα ἔχουν καλὴ φήμη, ὅποιαδήποτε ἀρετὴ ἢ ὅποιοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νὰ σκέπτεστε. Αὐτὰ ποὺ μάθατε καὶ παραλάβετε καὶ εἶδατε σὲ ἐμένα, αὐτὰ νὰ κάνετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας.

Σχολιασμός

Αἰσίως φτάσαμε καὶ φέτος στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Κυριακὴ τῶν Βαΐων σήμερα, καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι παρμένο ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. Σὲ αὐτὸ μᾶς περιγράφεται ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τοῦ Ἰησοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα, καθὼς καὶ τὰ γεγονότα ποὺ προηγοῦνται αὐτῆς.

Ὁ Κύριος, ἕξι μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα, γυρίζει στὴν περιοχὴ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ εἰσέρχεται σὲ μία κοντινὴ πόλη, τὴν Βηθανία. Μετὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου ὁ Κύριος εἶχε φύγει πρὸς τὴν ἔρημο, καθὼς, μετὰ τὸ θαῦμα, τὸ μένος τῶν Ἰουδαίων εἶχε γιγαντωθεῖ καὶ ἔψαχναν εὐκαιρία νὰ θανατώσουν τὸν Ἰησοῦ. Ὁ Κύριος, λοιπόν, εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ὄχι ἀπὸ

φόβο, ἀλλὰ γιατί δὲν εἶχε ἔρθει ἀκόμα ἡ ὥρα γιὰ τὴ σταυρική του θυσία.

Στὴ Βηθανία τοῦ ἐτοιμάζουν τραπέζι, στὸ ὁποῖο μάλιστα εἶναι καὶ ὁ Λάζαρος ἐκεῖ. Τὸν ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής, γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅτι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασή του, ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἓνας φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔπινε καὶ ἔτρωγε, ὅπως ἀκριβῶς καὶ πρὶν τὸν θάνατό του. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου δὲν ἦταν, δηλαδή, ἓνα κόλπο, μία ψευδαίσθησις πὺ ξέφτισε μὲ τὴν ἀναχώρησις τοῦ Κυρίου. Ὁ Λάζαρος συνέχισε νὰ ζεῖ, ὅπως καὶ πρὶν ἀρρωστήσει καὶ ἔγινε ἡ ζωντανὴ ἀπόδειξις πὺ χρειάζοταν, γιὰ νὰ πιστέψει ἓνα μεγάλο κομμάτι τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε, οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων εἶχαν ἀποφασίσει νὰ σκοτώσουν ὄχι μόνον τὸν Ἰησοῦ ἀλλὰ καὶ τὸν Λάζαρο.

Στὸ τραπέζι αὐτὸ συμβαίνει κάτι τὸ ὁποῖο διχάζει ὄσους βρίσκονται ἐκεῖ. Ἡ Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, παίρνει ἓνα δοχεῖο γεμᾶτο μὲ πολύτιμο μύρο, ἀλείφει μὲ αὐτὸ τὰ πόδια τοῦ Κυρίου καὶ τὰ σκουπίζει μὲ τὰ μαλλιά της. Τὴν πράξις της αὐτὴ κατακρίνει ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, λέγοντας ὅτι ἡ ἀξία τοῦ μύρου θὰ μπορούσε νὰ δοθεῖ στοὺς φτωχοὺς. Μαζὶ τοῦ συμφωνοῦν σίγουρα κι ἄλλοι, πὺ βλέπουν τὴν ἀγάπη τῆς Μαρίας πρὸς τὸν Κύριο καὶ ψάχνουν λόγο νὰ τὴν κατακρίνουν. Ἡ Μαρία ὄμως ἔχει καταλάβει ὅτι μπροστὰ της ἔχει τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλει νὰ προσφέρει ὅ,τι καλύτερο ἔχει σὲ Αὐτόν. Μᾶς θυμίζει τὸν Ἄβελ, τὸν ἀγνὸ αὐτὸν υἱὸ τοῦ Ἀδάμ, πὺ προσέφερε στὸν Θεὸ ὅ,τι καλύτερο εἶχε, γιατί ἤξερε ὅτι ὄσα ὑλικά ἀγαθὰ ἔχει ἀποκτήσει σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, εἶναι ὄλα δῶρα Θεοῦ.

Ἐμεῖς, ἀλήθεια, σκεφτόμαστε ὅπως ἡ Μαρία; Ἐχουμε συνειδητοποιήσει, ὅπως ὁ Ἄβελ, ὅτι ὄλα τὰ χρωστοῦμε στὸν Κύριο; Ὁ Κύριος μπορεῖ νὰ μὴν μᾶς ζητάει θυσίες ὑλικές, ἀλλὰ, ὅπως Αὐτὸς μᾶς δίνει ἀπλόχερα τὰ ἀγαθὰ Του, δὲν νιώθουμε μέσα μας ὅτι ὀφείλουμε νὰ Τοῦ γυρίσουμε πίσω ἓνα μέρος; Τὸ πῶς θὰ τοῦ τὸ γυρίσουμε, θὰ τὸ βρεῖ ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ἄλλος θὰ κάνει ἐλεημοσύνη, ἄλλος θὰ προσφέρει στὴν Ἐκκλησία, ἄλλος στὸν ναό, ἄλλος στὸν κλῆρο. Ἄλλος πὺ δὲν ἔχει χρήματα, μπορεῖ νὰ προσφέρει μὲ τὴν σωματικὴ του ἐργασία ἢ τὸν προσωπικό του χρόνο. Ὅπως καὶ νὰ τὸ κάνουμε,

κάνουμε; Δεχόμαστε τὸ κήρυγμα τοῦ Κυρίου; Ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμά Του; Μήπως μόνο κουνᾶμε τὶς δάφνες στὴν εἴσοδό Του, ἀλλὰ στὴν οὐσία Τὸν ἀρνούμαστε;

Τὶς ἡμέρες τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας ποὺ ἔρχεται, ἄς κάνουμε ἓναν ἀκόμα ἀπολογισμό μέσα μας. Ἄς δοῦμε ξανὰ τὰ Ἅγια Πάθη κι ἄς ἀναλογιστοῦμε τὸ τί χρωστᾶμε πραγματικὰ στὸν Θεό. Τὴν ὑπαρξή μας, τὴ ζωὴ μας καὶ τελικὰ τὴ σωτηρία μας, διότι εἶναι ὅλα δῶρα τοῦ Θεοῦ. Δῶρα τὰ ὁποῖα μᾶς τὰ ἔκανε μόνο ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του. Ἄς μὴν τὸ ξεχνᾶμε καὶ ἄς προσπαθοῦμε νὰ τὸν εὐχαριστοῦμε συνέχεια. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Κρόνιος ὅτι ὁ ἀββᾶς Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ Πηλούσιο μᾶς διηγήθηκε τὸ ἐξῆς: «Ὅταν μόναζα στὸ Σινᾶ βρισκόταν ἐκεῖ ἓνας καλὸς ἀδελφὸς καὶ ἀσκητικὸς ἀλλὰ καὶ στὴν ἐμφάνισή ὥραϊος. Αὐτὸς λοιπὸν ἐρχόταν στὴ σύναξη τῆς ἐκκλησίας ντυμένος μ' ἓνα χιλιομπαλωμένο, κοντὸ καὶ παλιὸ μαφόρι. Καὶ βλέποντας τὸν νὰ ἔρχεται ἔτσι στὴ σύναξη πάντοτε, τοῦ εἶπα: Ἀδελφέ, δὲν βλέπεις τοὺς ἀδελφοὺς πὼς εἶναι σὰν ἄγγελοι μέσα στὴν ἐκκλησία; Πὼς ἐσὺ ἔρχεσαι ἐδῶ ἔτσι πάντοτε;». Κι ἐκεῖνος εἶπε: Συγγώρεσε με, ἀββᾶ, δὲν ἔχω ἄλλα. Τὸν πῆρα κατόπιν στὸ κελί μου καὶ τοῦ ἔδωσα ἓνα λεβήτωνα καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειαζόταν. Ἔτσι ἐρχόταν στὸ ἐξῆς ντυμένος ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ καὶ ἔμοιαζε σὰν ἄγγελος. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ παρουσιάσθηκε ἡ ἀνάγκη νὰ στείλουν οἱ Πατέρες δέκα ἀδελφοὺς στὸν βασιλιᾶ γιὰ κάποιο θέμα. Καὶ ἀποφάσισαν νὰ συγκαταλεχθεῖ καὶ αὐτὸς στὴν ἀποστολή. Ἀλλὰ αὐτὸς μόλις τὸ ἄκουσε ἔβαλε μετάνοια στοὺς Πατέρες καὶ εἶπε: "Γιὰ χάρι τοῦ Κυρίου συγχωρῆστε με, εἶμαι

δοῦλος κάποιου ἀξιωματοῦχου τοῦ παλατιοῦ καὶ ἐὰν μὲ γνωρίσει, θὰ μὲ ἀποσχηματίσει καὶ θὰ μὲ πάρει πάλι στὴν ὑπηρεσία του. Ὅντως οἱ Πατέρες πείσθηκαν καὶ τὸν ἄφησαν. Ἀργότερα ὁμως ἔμαθαν, ἀπὸ κάποιον ποὺ τὸν γνώριζε πολὺ καλὰ ὅτι, πρὶν γίνει μοναχός, ἦταν διοικητὴς τῶν ἀνακτόρων καὶ γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀντιληφθεῖ κανένας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν γνώριζαν καὶ τοῦ δημιουργήσουν πρόβλημα, χρησιμοποίησε τὴν πρόφαση ποὺ ἀνέφερε. Μὲ τόσο μεγάλο ζῆλο οἱ Πατέρες ἀπέφευγαν τὴν δόξα καὶ τὴν καλοπέραση στὴ ζωὴ αὐτή».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 77)

Ἐξῆσε κάποτε στὴ Σκήτη μοναχός ποὺ ὀνομαζόταν Καρίων. Αὐτὸς εἶχε δυὸ παιδιά ποὺ τὰ ἄφησε στὴ γυναῖκα του, καὶ ἔφυγε στὴν ἔρημο. Μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔπεσε πεῖνα στὴν Αἴγυπτο. Ἡ γυναῖκα του βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέση καὶ μαζὶ μὲ τὰ δυὸ τῆς παιδιά πῆγε στὴ Σκήτη. Τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά ἦταν ἀγόρι, ποὺ τὸ ὄνομά του ἦταν Ζαχαρίας, καὶ τὸ ἄλλο κορίτσι. Στάθηκε λοιπὸν μακριὰ ἀπὸ τὸν Γέροντα, στὸ Ἔλος. Κοντὰ στὴ Σκήτη εἶναι ἓνα ἔλος ἀπ' ὅπου καὶ οἱ μοναστικοὶ οἰκισμοὶ προμηθεύονται ὑλικά ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ πηγὲς τοῦ νεροῦ. Καὶ ὑπῆρχε συνήθεια στὴ Σκήτη ἂν πήγαινε καμιά γυναῖκα γιὰ νὰ μιλήσει μὲ τὸν ἀδελφό τῆς ἢ ἄλλον συγγενῆ τῆς, νὰ μιλοῦν μένοντας σὲ ἀπόσταση ἀρκετὴ μεταξύ τους. Εἶπε λοιπὸν ἡ γυναῖκα στὸν ἀββᾶ Καρίωνα: «Νά, ποὺ ἔγινες μοναχός καὶ ἔπεσε πεῖνα. Ποιός θὰ θρέψει τὰ παιδιά σου;». «Στείλ' τα μου ἐδῶ» τῆς λέει ὁ ἀββᾶς Καρίων. «Πηγαίνετε στὸν πατέρα σας» λέει ἡ γυναῖκα στὰ παιδιά τῆς. Καθὼς λοιπὸν πήγαιναν πρὸς τὸν πατέρα τους, τὸ κορίτσι γύρισε στὴ μητέρα του, ἐνῶ τὸ ἀγόρι πῆγε στὸν πατέρα του. Τότε λέει ὁ ἀββᾶς: «Νά, καλὸ ἦταν αὐτὸ πᾶρε ἐσὺ τὸ κορίτσι καὶ φύγε, καὶ ἐγὼ θὰ κρατήσω τὸ ἀγόρι».

Τὰ ἀνέτρεφε λοιπὸν στὴ Σκήτη καὶ ὅλοι ἤξεραν ὅτι εἶναι τὸ παιδί του. Ὅταν μεγάλωσε, ἄρχισαν οἱ ψίθυροι στὴν ἀδελφότητα γι' αὐτόν. Τὸ πληροφορήθηκε ὁ ἀββᾶς Καρίων καὶ εἶπε στὸ παιδί τοῦ Ζαχαρία: «Ἐτοιμάσου νὰ φύγουμε ἀπ' ἐδῶ, γιατί δυσανασχετοῦν οἱ Πατέρες». Λέει τότε ὁ μικρός: «Ἀββᾶ, ὅλοι ἐδῶ ξέρουν ὅτι εἶμαι γιός σου. Ἐὰν πᾶμε ἀλλοῦ, δὲν θὰμποροῦν νὰ ποῦν ὅτι εἶμαι γιός σου». «Σήκω λοιπὸν -τοῦ λέει ὁ

πατέρας του- νὰ πᾶμε στὴν Θηβαΐδα». Καὶ ἔφυγαν ἀπὸ ἐκεῖ. Φθάνοντας στὴ Θηβαΐδα πῆραν ἓνα κελὶ καὶ ἄρχισαν τὴ ζωὴ τους ἐκεῖ. Ἀλλὰ σὲ λίγες μέρες οἱ ἴδιοι ψίθυροι ἀκούστηκαν γιὰ τὸ παιδί. «Σήκω, Ζαχαρία -τοῦ λέει τότε ὁ πατέρας του- νὰ γυρίσουμε στὴ Σκήτη». Πρὶν περάσουν ὅμως πολλὲς μέρες, οἱ ἴδιοι ψίθυροι πάλι ἔγιναν γιὰ τὸ παιδί. Καὶ τότε ὁ Ζαχαρίας, τὸ παιδί, πάει στὴ λίμνη τοῦ νίτρο, βγάζει τὰ ροῦχα του καὶ βυθίζεται μέσα στὸ νίτρο μέχρι τὴ μύτη. Ἔμεινε ἐκεῖ πολλὲς ὥρες, ὅσο ἄντεχε, καὶ κατέστρεψε ὅλη τὴν ἐπιδερμίδα τοῦ σώματος του. Ἐγινε δηλαδὴ σὰν λεπρός. Βγαίνοντας ἔβαλε τὰ ροῦχα του καὶ πῆγε στὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος μετὰ δυσκολίας τὸν γνώρισε. Καὶ τὴν ἡμέρα ποὺ πῆγε στὴν ἐκκλησία νὰ κοινωνήσει, ὅπως συνήθιζαν, ἀποκαλύφθηκε στὸν ἅγιο Ἰσίδωρο, τὸν πρεσβύτερο τῆς Σκήτης, αὐτὸ ποὺ ἔκανε. Ὅταν τὸν εἶδε, ἔμεινε ἔκθαμβος καὶ εἶπε: «Ὁ Ζαχαρίας, τὸ παλικάρι, τὴν Κυριακὴ τὴν περασμένη ἦρθε καὶ κοινωνήσε ὡς ἄνθρωπος τώρα ὅμως ἔγινε ἄγγελος».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 78)

Συναξάρι

Ὁ ὀσιομάρτυρας Εὐστράτιος

Ὁ Νηστευτῆς

Ὁ Ὅσιος Εὐστράτιος καταγόταν ἀπὸ μία πλούσια οἰκογένεια τοῦ Κιέβου. Ἀκολουθῶντας ὅμως τὸν Εὐαγγελικὸ Λόγο, ἀπαρνήθηκε τὰ πλούτη καὶ τὴν ἀνετη ζωὴ του, μοίρασε ὅλη του τὴν περιουσία στοὺς φτωχοὺς καὶ ἀποσύρθηκε στὴ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ὅπου ἐκάρη μοναχός.

Ἐκεῖ ἄρχισε μὲ σύμμαχο τὴν ἄσκηση καὶ τὴ νηστεία, τὴν ἀγρυπνία καὶ τὴν προσευχὴ ν' ἀγωνίζεται κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ τοῦ διαβόλου. Βοηθὸ του στὴν σκληρὴ ἐγκράτεια,

στην οποία επέβαλε τὸν ἑαυτό του, εἶχε τὴν θύμηση τῆς σαρανταήμερης νηστείας καὶ προσευχῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας νίκησε τὸν πονηρό, ἐνῶ ποτὲ δὲν ξεχνοῦσε τὸν Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας του νὰ φανεῖ ἐγκρατῆς καὶ νὰ μὴν ὑποκύψει στὸν πειρασμό, ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Λόγω τῆς αὐστηρῆς νηστείας ποὺ επέβαλε στὸν ἑαυτό του ὀνομάστηκε Νηστευτής.

Στις 20 Ἰουλίου τοῦ 1096 μ.Χ. ἡ Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου λεηλατήθηκε ἀπὸ τοὺς Πολόφσκυ, οἱ ὁποῖοι ἦταν ἐχθροὶ τῶν Ῥώσων καὶ αἰχμαλώτισαν τοὺς μοναχοὺς καὶ τοὺς ἐργάτες τῆς Λαύρας καὶ τοὺς πούλησαν σκλάβους στὴν πόλη Χερσόνησο, στὴν Ταυρίδα. Τὸν Ὅσιο μαζί μὲ ἄλλους πενήντα αἰχμαλώτους ἀγόρασε ἓνας Ἑβραῖος, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τὴν πρώτη κιάλας στιγμῆ, προσπάθησε νὰ μεταστρέψει τοὺς σκλάβους του ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ πίστη στὴν Ἰουδαϊκὴ. Γιὰ νὰ τὸ καταφέρει αὐτό, τοὺς ἄφηνε νηστικούς καὶ διψασμένους. Οἱ αἰχμάλωτοι μετὰ ἀπὸ ἕξι χρόνια σκληρῆς καὶ ἀπάνθρωπης δουλείας, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ἡ μεταστροφή τους στὸν Ἰουδαϊσμό θὰ τοὺς ὀδηγοῦσε στὴν ἀπελευθέρωσή τους, ἀποφάσισαν ν' ἀρνηθοῦν τὸν Χριστό. Ὁ Ὅσιος ὅμως τοὺς θύμιζε τὴν ὑπόσχεση ποὺ εἶχαν δώσει κατὰ τὸ βάπτισμά τους καὶ τοὺς ἔπεισε νὰ μὴν ἀρνηθοῦν τὴν πίστη τους. Σὲ δέκα τέσσερις ἡμέρες ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι πέθαναν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ὅσιο, ὁ ὁποῖος εἶχε συνηθίσει τὸν ἑαυτό του σὲ συνθῆκες στέρησης καὶ κακουχιῶν. Ὁ Ἑβραῖος ἰδιοκτήτης του ὀργίστηκε καὶ τὸν κατηγορήσε ὅτι ἐκεῖνος εὐθύνονταν γιὰ τὸν θάνατο τῶν συντρόφων του καὶ διέταξε νὰ τὸν σταυρώσουν ἀνήμερα τοῦ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Ὅσιος ἄντεξε πάνω στὸν Σταυρὸ γιὰ δέκα πέντε ἡμέρες, προφήτευσε μιὰ θεομηνία ποὺ θὰ ἐπληττε τοὺς ἰδιοκτῆτες τῶν σκλάβων καὶ ἀμέσως μετὰ μαχαιρώθηκε.

Τὸ ἱερό του λείψανο πετάχτηκε στὴ θάλασσα, μὲ θαυμαστὸ ὅμως τρόπο, βρέθηκε στὰ σπήλαια τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου. Οἱ μοναχοὶ ποὺ εἶχαν γλιτώσει ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴ τῶν Πολόφσκυ καὶ ἐπέστρεψαν στὴ Λαύρα, βρῆκαν τὸ λείψανο τοῦ Ὀσίου, τὸ ὁποῖο μέχρι καὶ σήμερα παραμένει ἄφθορο καὶ τὸ ἐνταφίασαν μὲ ὅλες τὶς πρέπουσες τιμὲς καὶ δοξολογίες.

Δρώμενα

Ακάθιστου Ὑμνου 2025

Μὲ ιδιαίτερη κατάνυξη τελέσθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς ἢ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης, χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου μετὰ τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ὁ ποιμενάρχης μας, σὲ σύντομο λόγο του, ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ γεγονὸς τῆς διάσωσης τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς Κωνσταντινούπολης, ἀπὸ τὴν Ὑπέρμαχο Στρατηγὸ, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ὅταν οἱ Ἀβάροι εἶχαν περικυκλώσει τὴν Πόλη. Τότε ποὺ ὁ Πατριάρχης καὶ ὅλος ὁ εὐλαβῆς λαὸς τῆς Πόλης, κρατῶντας τὸ σεπτὸ ξύλο τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ τὴ σεβάσμια εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῆς Ὁδηγήτριας, λιτάνευαν γύρω ἀπὸ τὰ τεῖχη καὶ μετὰ δάκρυα παρακαλοῦσαν τὸν Θεό. Ἡ προσευχὴ τοῦ Πατριάρχου ἕως καὶ τοῦ κάθε ἀπλοῦ πιστοῦ ἔμεινε στὴν ἱστορία ὡς ὁ γνωστὸς σὲ ὅλους σήμερα Ἀκάθιστος Ὑμνος, διότι μετὰ τὴ σωτηρία τῆς Πόλεως, μετὰ ἀπὸ μιὰ σειρά ὑπερφυσικῶν θαυμάτων τῆς Θεοτόκου, ὅλοι ἔψαλλαν ὄρθιοι ἐκείνη τὴ νύχτα.



Σὲ ἄλλο σημεῖο, ὁ Ποιμενάρχης μας προέτρεψε ὅλους ἐμᾶς νὰ μιμηθοῦμε αὐτὴ τὴν προσευχὴ, αὐτὸν τὸν μυστικὸ ἐσωτερικὸ διάλογο ποὺ εἶχαν ἐκεῖνοι οἱ χριστιανοί, ἔτσι ὥστε, ὅπως διεσώθη ἡ Βασιλίδα τῶν πόλεων, μετὰ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ σωθεῖ καὶ ἡ ψυχὴ ἐνός ἐκάστου.

Τέλος, εὐχήθηκε νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, μετάνοια καὶ ἀπόφαση νὰ μὴν ἐπαναλάβουμε τὰ ἴδια λάθη ποὺ καθηλώνουν τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας.

Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου 2025

Ἐόρτασε ἡ Ἐκκλησία τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν περασμένη Δευτέρα καὶ ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Σερρῶν.

Σὲ σύντομο λόγο τοῦ ὁ ποιμενάρχης μας ἀναφέρθηκε στὴν Θεομητορικὴ ἑορτὴ τονίζοντας ὅτι εὐγγελισμός σημαίνει χαρμόσυνο μήνυμα, δηλαδή ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Ὑιοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ δυσκολία τοῦ ἀνθρώπου νὰ κατανοήσῃ αὐτὸ τὸ χαρμόσυνο μήνυμα εἶναι ὁ τρόπος ποὺ σχετίζεται μὲ τὸν συνάνθρωπο του. Τὸ κυριότερο ὅμως λάθος ποὺ πραγματοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος σήμερα εἶναι ὅτι ὑποτιμᾷ τὸν συνάνθρωπο του, τὸν ἀπαξιώνει καὶ νὰ σὲ κάποιες περιπτώσεις τὸν προσπερνᾷ σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει. Προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νὰ δώσουν περισσότερο σημασία στὸν συνάνθρωπο ἔτσι ὥστε νὰ πραγματοποιηθεῖ ὁ προσωπικὸς εὐαγγελισμός, ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴ γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ τὴν αἰώνια.



Ἐκδήλωση στὴν Παναγία τῆς Σουμελᾶ στὸν Ἀσπρόπυργο

Σήμερα Τετάρτη ἀπόγευμα ὁ ποιμενάρχης μας ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος παρευρέθηκε στὴν ἐκδήλωση «Συσταυρωθῶμεν καὶ Συζήσωμεν Αὐτῷ» ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Παναγίας Σουμελᾶς Ἀσπροπύργου. Ἡ μεικτὴ χορωδία τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας «Υμνωδοί» ἀπέδωσε τὰ μέλη, ἐνῶ ἀφηγητὴς ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Παρόντες στὴν ἐκδήλωση ἦταν κληρικοὶ, ἐκπρόσωποι μονῶν, πολιτικοὶ τοπικοὶ παράγοντες, ἐνῶ πλῆθος κόσμου ἀπὸ νωρὶς ἔδωσε τὸ παρὸν σὲ αὐτὴ τὴν κατανυκτικὴ ἐκδήλωση. Ἐπιλόγησε τὴν ἐκδήλωση ὁ οἰκείος ποιμενάρχης ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τονίζοντας ὅτι ὅταν καρδιακὰ ἀτενίζουμε τὸ Θεῖο Πάθος καὶ βλέπουμε τὶ ὑπέμεινε ὁ Κύριος γιὰ τὴν σωτηρία μας, λαμβάνουμε δύναμη καὶ ἐμεῖς νὰ σηκώσουμε τὸν Σταυρό μας, εἰδικὰ μάλιστα ὅταν πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι τὴν Σταύρωση ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάσταση.



Βλέπε [ΕΔΩ](#) γιὰ περισσότερα:

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου γιὰ τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο.

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικὸς: 250404

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας τοῦ Παν. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου γιὰ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Δεῖτε [ΕΔΩ](#)

Κωδικὸς: 250407

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱεπεύθυνος Ἱεκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὁνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης

